D•N
10/12 1950

Enighet genom styrka

Kommuniken från mötet mellan Truman och Attlee ger — särskilt i sin nu föreliggande fulländade form — ett intryck av att världens främsta fria stater i stort sett är eniga både om syften för framtiden och om hållningen i dagens kris. Då de båda statsledarna förklarar att "det finns ingen meningsskiljaktighet oss emellan i fråga om naturen av det hot för vilket våra stater är utsatta eller de politiska principer som måste följas för att övervinna detta hot" tvivlar man inte på att de verkligen känner sig företrädda en gemensam linje. Viktigt är också betonandet av att båda staterna skall öka sin militära styrka så snabbt som möjligt och genom vapenproduktion och samorganisation sätta de till Atlantpakten anslutna länderna i stånd att effektivt försvara sig. Den starka inriktning på Västeuropas försvar som därmed antyds skall emellertid inte leda till retirätt i Ostasien; särskilt understryks att man skall fortsätta att söka utföra det "uppdrag" som Förenta nationerna anvisat i Korea. I varje fall måste den punkten innebära att Sydkorea inte skall uppges utan fortsatt kamp.

På vissa punkter är emellertid den "överenskommelse" som träffats oklar eller motsägelsefull; på andra punkter visar ordalagen direkt eller indirekt att man inte kommit överens. Tvetydigheten framträder starkast då det å ena sidan förklaras "att det får inte vara någon tanke på eftergiftspolitik (appeasement) eller belönande av aggression", å andra sidan sägs att man skall "söka göra slut på stridera genom förhandlingar". Rimligen kan inte en uppgörelse i godo komma till stånd utan eftergifter, och det beror på högst subjektiva bedömanden om dyrika eftergifter mera generellt skall betecknas med det efter München nedsättande ordet eftergiftspolitik. Varför dessa formuleringar valts är uppenbart: man vill ställa den önskar att detta yttersta stridsmedel skall brukas blott till de fria europeiska staternas försvar har Truman uttryckt den självfallna förhoppningen att världsläget "aldrig skall påkalla ett bruk av atombomben". Han har vidare "till premiärministerns utfästa att det är hans önskan att alltid hålla premiärministern underrättad om de förhållanden som kan medföra en förändring i situationen". Här har utrymmet den amerikanska ståndpunkten segrat. England har inte fått något "veto" mot atombombning; den amerikanske presidenten har inte ens ovillkorligen lovat att meddela den engelska regeringen om ett tilltänkt bruk av atombomben.

Det väsentliga är att den schism mellan England och USA som man på många håll befarade för en vecka sedan inte har inträtt, att tvärtom i huvudsak enighet deklarerats. Men denna enighet beror inte i grunden på förklaringar eller överenskommelser. Den beror inte heller på om USA i alla hänseenden för en politik som gillas i Västeuropa. Enighetens centrala förutsättning är att USA genom sin styrka ger världens fria folk en känsla av tillit och skydd. Aktionen till Sydkoreas hjälp är formellt en FN-aktion, i realiteten bygger den åtminstone till nittio procent på amerikanska insatser. Så är det överallt i världen — kärnan i FN, i Atlantpakten, i det panamerikanska hjälpavtalet, i de asiatiska stadsmans vilja till motstånd mot kommunismen är USA:s makt. Om denna makt bevaras och begagnas som hittills, är en fortsatt sammanhållning möjlig — amerikanskt nederlag och amerikansk eftergiftspolitik betyder däremot defaitism i den fria världen.

Försvarsdebatten ajourneras

Den avslutande försvarsdebatten vid höstriksdagen utgjorde endast inledningen till en större uppgörelse — med kvarstående motsättningar eller i form av nationell samling — vid nästa års riksdag. Det var ett huvuddrag av meningsutbytet i riksdagen, ett bedömande som nog delades av de flesta närvarande. Vid slutet av diskussionen i andra kammaren betonade hr Ohlin nödvändigheten av att ha en utarbetad plan för längre gående åtgärder, om sådana skulle visa sig vara behövliga. Militärledningen måste redan nu ha tänkt sig in i den situationen — men hur står det till med regeringens beredskap? Frågan är en direkt utlösning av stämningsläget i riksdagen. Hr Vougts glidande talesätt inger icke förtroende, yttrade högerledaren Hjalmarson. Ingen kan misstå sig på att det finns ett djupt och växande misstroende för försvarsministerns ledarförmåga, för hans sätt att argumentera, hans "upplyzningar" och "ingripanden".

Denna gång var han "på glid" i punkt efter punkt, som någon sade — på glid uppåt. Men en försvarsminister som verkligen fyller sin uppgift i dessa allvarliga tider, han måste leda i stället för att skuffas, han skall vara en auktoritet och inte en vindflöjel. Både folkrepresentationen och militären har behov av en departementschef som kan föra an. Hr Vougt inger motsatsen till respekt, det oroar och irriterar på bägge hållen.

Statsutskottet har utan tvivel gjort ett aktningsvärt arbete på senhösten — åtskilliga viktiga resultat redovisades under försvarsdebatten —, men enigheten skulle antagligen ha blivit större, intrycket gynnsammare om man kunnat lita till försvarsministerns insatser. Statsministern, som uppmärksamt följde andrakammardiskussionen, bör förstå det. Ingen upprättig demokrat har i detta allvarliga skede någon åstundan att förstora oenigheten beträffande olika åtgärder. Utrikesministerns uttalanden är i huvudsak riktigt; det är rätt litet som skiljer, framför allt i fråga om materielanslagen. Men sammanhållningen kunde vara ännu bättre om försvarsdepartementet fungerade på ett förnöjligt sätt, så att man visste vad man har att hålla sig till. Den reflexionen har förvisso full tillämpning på det fortsatta försvarsarbetet. En rad brännande problem kvarstår olösta, och nya anmäler sig. Ett av de viktigaste gäller beredskapen på värvintern, då utbildningen av den yngsta årsklassen är avslutad.

PRESSGRANNAR

Riksdagsdebatten om penningvärdet har kvarlämnat starkare intryck än finansministern kanske tänkt sig. Upsala Nya Tidning (fp) förenklar när sig att bland annat småspararna varit intresserade av meningsutbytet:

Den fortgående inflationen har berövat småsparama, vars kapital huvudsakligen ligger i pengar, ofantliga belopp. Förhållandet, uttryckten på ett drastiskt sätt harondagen i ett föredrag av direktör Lindencrona, som framhöll att förtroendet av penningvärdet också kan beskrivas så "att man räddar landets finanser genom att stjäla medborgarnas besparingar". Hr Ohlin anförde i debatten några skrämmande siffror. Sedan krigsslutet har spararna förlorat omkring 10.000 milj. kr. genom penningvärdesförsämringen. Skulle prisnivån — vilket förefaller mer än troligt — stiga med 6 procent förlorar de ytterligare 1.500 milj. kr.

Hur kan människor under sådana förhållanden över huvud taget bry sig om att spara, frågade hr Hedlund. Måste det inte vara något fel med ett samhälle, där penningvärdet försämningen är en konstant företeelse, frågade hr Ohlin.

Hr Ohlin har ofta i debatterna anmärkt på det förströdda intresse man på regeringshåll visat för penningvärdet — sysselsättningspolitiken har i alltför hög grad kommit att stå i centrum. Det är emellertid nödvändigt att inge sparama en känsla av trygghet, och det kan inte ske utan en fast vilja i ledningen och en bestämd kurs på längre sikt.

Det var denna hr Ohlin efterlyste, men riksdagen fick nog intrycket att hr Sköld ännu inte riktigt kommit på det klara med kompassriktningen. Hon lovade emellertid — och det var ingen dålig behållning av debatten — att gå hr Ohlin till mötes och söka ge en samlad översikt över de åtgärder som kan komma i fråga.

Ännu ett medgivande gjordes av hr Sköld. Det gällde hr Ohlins förslag om ett ekonomiskt råd bestående av arbetsmarknadens parter och representanter för de politiska partierna. I sitt aktiva svar var hr Sköld negativ till tanken, men under debatten gjorde hon hållningen betydligt mindre och kan alltså med ett halvt löfte även på den punkten.

Hr Ohlins interpellation hade synbarligen av finansministern valts dödas i tystnet. Svarets ofullständighet tyder därpå. Han kom till debatten med praktiskt taget två komna händer, som Svenska Morgonbladet (fp) säger:

Och dock förefaller det både riktigt och nödvändigt att riksdagen, när den nu är samlad även på höstten, verkligen hålles à jour med de stora finansiella problemen särskilt i nuvarande läge, då svårigheterna hopar sig på ett ytterst oroväckande sätt. Man tycker att det i en sådan situation skulle vara utanlänsande en fördel för regeringen att få samråda med riksdagen, i stället för att isolera sig. Nästa år är situationen betydligt mer fastlåst än i dag.

Även bondeförbundsledaren fann det högeligen motiverat att ta upp en långtidsdebatt så snart läget klarnat något. Stockholms-Tidningen (fp) fäster sig vid att hr Hedlund med ovanligt eftertryck förde det sunda ekonomiska förnuftets talan:

Han undrade, varför folk över huvud taget sparar under nuvarande förhållanden. Att dessa i längden inte kan få fortsätta om inte sparviljan skall trubbas av till stort men för investeringar och produktion, fann bondeförbundsledaren alldeles klart, och därom är heller knappast delade meningar råda. Hr Hjalmarson avlossade en frejdig bredsida mot regeringen för dess bristande ekonomiska information och planläggning, vilken kanske genom sin ofullgiet på ett par punkter skilt över målet, men dock klart bidrog till det starka intrycket av att oppositionen denna dag var ovanligt väl samlad.

Den uppfattningen borde förstärkas när man återkommer till dessa problem i januari.

Aktsilligt kan läras av Korea, skriver den oavhängiga danska tidningen Information, framför allt med tanke på följande:

Den man pose presenterade tidpunkt tanken pas ideligterne ud fra en hypotese om, at Kina-krigen dragaast, gynnes engelsk vareeksport trask dog at kunne agtiydes. Der er FNs og amerikanske styrker i aktion begaaet skuebnesvangre fejl. Disse fejl kan i stor udstrækning tilskrives general MacArthur, og den selvtavnidigied, med hvilken han som FNs overstkommanderende har faaet lov til at handle. Men det er en alvorlig retfærdighed sigen, at ansvaret for fejlene naturligvis ydeest ligger hos FN-medlemmerne, som ikke har turdet give deres mening til kende paa de tidspunkter, hvor det kunde have aendret udviklingens gang. Denne forsagthed har sin forklaring. Den beror paa en fuldt rimelig fornemmelse af, at reiten til at tale højt ikke kan vere uden forbindelse med den indsats, man selv yder for den sags sag. I forhold til Amerikas ofre og ydelser har de andre FN-stater, som i overensstemmelse med grundprincipperne for en verdensfreds oprethoidelse sluttede sig til aktionen med angreb et i Korea, greet ydereit beskedne bidrag — ogsaa under hensyntagen til deres størrelse og evner. Hvor megen autoritet kunde der f. eks vere i en dansk alvyl-rast — for nu at begynde med os selv?

Hvad bliver konklusionen heraf? Den maa blive, at et militært fællesskab, hvad enten det nu er i en FN-aktion eller indenfor Atlantpagten, for at kunne lykkes, for at kunne samle alle om sig, forudsætter en fælles politik, en udenrigspolitik, der er tilvejebragt efter forhandling mellem deltagerne. Men ogsaa et en saadan fælles politik ikke kan blive en realitet, medmindre alle deltagerne i ligeligt forhold har del i de byrder, som den fælles politiks gennemførelse fører med sig.

Hvor stor forstaaelse der end er blevet skabt mellem premierministrene Attlee, "den vesteuropæiske anbefalede", og præsident Truman og hans medarbejdere, saa kan der næppe vere megen tvivl om, at efterklaniik politiek, saadan som den vderligere vil udvikle sig under indtryk af Korea-krisens erfaringer, i stigende grad vil gøre sin tilstedning til Europahjælpen afhængig af en tilsvarende europæisk vilje til at yde sit.

Det turde vere indlysende, at dette ogsaa er i overensstemmelse med Europas bedste interesser. Det er paa een gang en forsvarsforanstaltning og tidsgrundpunkter for en forhandling med Øst, der, hvis den bliver mulig, kun kan føre til tilfredsstillende resultater, hvis der staar styrke bag os.

Prins Bertil inviger Falköpingsutställning.

Prins Bertil har meddelat bestyrelsen för utställningen Falbygden i Falköping att han accepterar dess inbjudan att närvara vid öppnandet av utställningen den 26 maj nästa år och förrätta invigningen. Utställningen arrangeras av Falbygdens hushållningsälle, Falköpings stad samt dess hantverksförening och motorklubb. Den kommer att omfatta avdelningar för jordbruk, hantverk, hemslöjd, konst m. m. samt industri- även en försvarsutställning. (DN, Falköping.)

Klipp hela! Klipp hela!

Stor dikt och god förströelse

Ernst Jünger
PÅ MARMOR-KLIPPORNA
"Hans symboler har en förunderlig kraft, bländerna äger plastisitet och språket är skönt och rent."
Göteborgs Morgonpost
Inb. 9:—

Sven Lidman
STJÄRNAN SOM TÄNDES PÅ NYTT
"En så lysande skrivare, en så djupt upplevd bekännelse har inte ens Sven Lidman tidigare skrivit. En av de stora böckerna på svensk prosa. Lidman har aldrig sätt högre."
Fil. dr Knut Hagberg i Sv. D.
9:e tusendet, 8:e uppl. 7:—, inb. 16:—

Hermann Kasack
STADEN BORTOM FLODEN
"En av efterkrigstidens märkligaste tyska romaner."
Dr Elis Andersson i GP
Belönad med staden Berlins Fontane-pris.
15:50, inb. 19:—

Anders Karr
KLOCKAN HAR STANNAT
"En högst personlig författare . . . egenartad och magnad."
Ivan Oljelund i ST
12:—, inb. 15:50

Herbert Childs
VINDEN GÅR ÖVER PAMPAS
Strålande roman om livet på Argentinas bölande pampas.
16:—, inb. 19:50

Ernst Kreuder
SÄLLSKAPET PÅ VINDEN
"Om all övrosatt litteratur från det nya Tyskland står på samma nivå som Sällskapet på vinden är den välkommen."
Arbetet
6:50, inb. 9:25

Ellen Löfmarck
EMILY DICKINSON
En introduktion med lyriska tolkningar.
Illustr. 5:50

Marguerite Steen
OCH SOLEN SJÖNK
Den dramatiska fortsättningen på sidkten Floods sällsamma öden, tillhörda för alla läsare av årsjärnens stora succé "Solen är mitt öde".
13:75, inb. 22:50

Jean-Louis Curtis
MÖRK ELD
Franskt kärleksroman.
9:75, inb. 13:—

Herbert Read
DEN GRÖNA FLICKAN
"Till man lära känna de reflexer, som världsdramat har gett hos tidens största begåvningar, så här Den gröna flickan till de dokument som inte kan förbigås."
Helge Åkerhielm i MT
7:—, inb. 9:50

F. Gilbreth—E. Carey
DUSSINET FULLT
Den roliga amerikanska världsbestsellern som även filmats.
8:a uppl. Illustr. 7:90, inb. 10:50

Maurice Druon
FINT FOLK
Satirisk societetsroman.
Belönad med Goncourt-priset.
12:—, inb. 15:—

Mildred Walker
LÄKARFRUAR
"Ett måsster för hur en läkarroman skall skrivas . . ."
Ny Tid
11:50, inb. 14:25

Norah Lofts
PLANTAGE-ÄGARENS HUSTRU
Historisk roman från Holländska Indien på 1600-talet.
17:50, inb. 21:50

Anne Parrish
STORSTADSBARN
Roman om ungdomsproblem i en storstad.
11:—, inb. 14:—

Bra presentböcker — bokhandeln visar och ger upplysningar

En bok från NATUR och KULTUR är en bra bok

16:e tusendet

STIEG TRENTER
Lek, lilla Louise!
"Perfekt" P. G. P. i AB
9:50
BONNIERS

FREYS JULAUKTION

Onsdagen den 13 och torsdagen den 14 december 1950, båda dagarna från kl. 9.30, hålles å offentlig auktion i
FREYS AUKTIONSHALL
Grev Turegatan 11, 2 tr.
diverse finare lösegendom, däribland en del, som tillhört framlidna fröken Anna Kornmans dödbo, såsom
matsals-, herrums-, sovrums- och salongsmöbler, antika stolar och bord, byråar, skåp, monterskåp, förgyllda vägg- och bordspendyler, antika spegalar, kristallkronor och ljusetter, golvur, flygel, taffel;
äkta mattor, Argan, Kirman, Schiras, Youmod-Bochara, m. fl. samt andra mattor;
antika och moderna oljemålningar, akvareller, teckningar och etsningar, signerade bl. a. Oskar Kleinman, Teodor Billing, O. Hermelin, O. Hesselbom, Josefina Holmlund, A. Jernberg, Carl Johansson, Lindorm Lilljefors, F. W. Odelmark, Carl Steinberg, Alf Wallander, m. fl.;
guld, silver och juveler, guldur, herrsulvur, kaffeservicer av silver, ringar med briljanter, Rosenthal, Rörstrand, Gustafsberg, Meissen, Limoges-servis, estindiskt och annat porslin m. m.
Auktionen beräknas pågå till kl. 19.
VISNING: Måndagen den 11 december kl. 15—18
Tisdagen den 12 december kl. 9—15
FREYS EXPRESS AKTIEBOLAG
Grev Turegatan 11 Tel. 67 99 60

Nordiskt institut nära Stockholm

Föreningen Nordens centralstyrelse lämnade vid sammanträde i Stockholm på lördagen sitt arbetsutskott fullmakt att bilda en särskild stiftelse för ett nordiskt institut, som inom en inte alltför avlägsen framtid skall upprättas i Stockholms närhet.

Vidare drogs dryftades åtgärder för en intensifiering av föreningens verksamhet på landsbygden. Föreningens verkställande direktör Arne F. Andersson meddelade bl. a. att medsamstanket för närvarande uppgår till 21.000 och att omkring 150 lokalavdelningar är i verksamhet. Budgeten för 1951 som omsätter 321.500 kr. fastställdes.

En hedersgåva överlämnades till sekreterare Ture Andersson som i 25 år företrätt arbetet i föreningens Göteborgsavdelning. Slutligen redogjorde generaldirektör Axel Gjöres för utvecklingen av det samarbete på flygtrafikens område som SAS bedriver.

Halv miljon i donation för hantverksutbildning

Fabrikör Johan Ludvig Eklund, som avled i somras efterlämnade över en halv miljon kronor, har i sitt testamente gjort en rad donationer, främst till utbildning av hantverkare.

Köpings stad får 15.000 kr. till en fond under drätselkammarens förvaltning. Avkastningen skall användas till stipendier åt behövliga elever vid skolan vilka är kända för nyktethet och ordentlighet samt i behov av ekonomisk hjälp. 10.000 kr. tillfaller en var av Gimlibo, Hede och Odenvi kommuner i Västmanlands län, så förvaltas av respektive kommunalnämnder. Årliga avkastningen skall användas på samma sätt som beträffande donationen till Köpings stad.

Konstfackskolan får 15.000 kr., varav den årliga avkastningen skall användas till stipendier till behövande elever vid skolan vilka utbildar sig i hantverk och har goda anlag i sitt yrke. Eleven i de Konstindustriella dag- eller aftonskolorna har företräde. Stockholms borgarskola får 20.000 kr. till en fond, varav årliga avkastningen skall användas till befrielse eller nedsättning i avgift till skolan för en eller flera elever som är hantverkslärlingar.

20.000 kr. går till Stockholms hantverksförening att bilda en fond, varav räntan skall användas till premier åt en eller flera hantverkslärlingar som vid antagandet till gesäll fått högsta vitsord om färdighet. Sedan ett par legat utgått skall resten av kvarlåtenskapen tillfalla den av den avlidne 1929 grundade Tabrikören J. L. Eklunds hantverksstiftelse" att användas för att stödja hantverkares fortsatta yrkesförkovran.

Donation till ungdomsarbete

Framlidne grosshandlaren David Hohelblad har testamenterat 10.000 kr. till KFUM:s centralförenings pojkarbete, särskilt scouterna i KFUM. Samma belopp får Stockholms manualskolturhandlarförening för utbildning till yngre affärsmästare som utbildningshjälp. Slutligen får Falköpings stad 5.000 kr. till skolpremier.

Kyrkoherde Ernst Klefbeck har testamenterat 41.000 kr. till Sofia församling. Kapitalet skall bilda en fond för stipendiemedel för ungdomar som fortsatta utbildning samt till hyresbjälp åt gamla eller barnrika familjer.

Fröherrinnan, Charlotte von Essen har testamenterat 15.000 kr. som skall bilda en fond vars avkastning skall gå till enskilda personer eller familjer som är i behov av ekonomiskt stöd för att få en ljusare framtid. De skall vara bosatta i Hätuna kommun.

Regeringen gav Läkarförbundet nej.

Regeringen har lämnat utan åtgärd Läkarförbundets framställning om bestämmelse i sekretesslagen för att hindra att anmälningar till polismyndighet om vid behandling på förhållanden. Att dessa i längden inte kan få fortsätta om inte sparviljan skall trubbas av till stort men för investeringar och produktion, fann bondeförbundsledaren alldeles klart, och därom är heller knappast delade meningar råda. Hr Hjalmarson avlossade en frejdig bredsida mot regeringen för dess bristande ekonomiska information och planläggning, vilken kanske genom sin ofullgiet på ett par punkter skilt över målet, men dock klart bidrog till det starka intrycket av att oppositionen denna dag var ovanligt väl samlad.

Den uppfattningen borde förstärkas när man återkommer till dessa problem i januari.

Aktsilligt kan läras av Korea, skriver den oavhängiga danska tidningen Information, framför allt med tanke på följande:

Den man pose presenterade tidpunkt tanken pas ideligterne ud fra en hypotese om, at Kina-krigen dragaast, gynnes engelsk vareeksport trask dog at kunne agtiydes. Der er FNs og amerikanske styrker i aktion begaaet skuebnesvangre fejl. Disse fejl kan i stor udstrækning tilskrives general MacArthur, og den selvtavnidigied, med hvilken han som FNs overstkommanderende har faaet lov til at handle. Men det er en alvorlig retfærdighed sigen, at ansvaret for fejlene naturligvis ydeest ligger hos FN-medlemmerne, som ikke har turdet give deres mening til kende paa de tidspunkter, hvor det kunde have aendret udviklingens gang. Denne forsagthed har sin forklaring. Den beror paa en fuldt rimelig fornemmelse af, at reiten til at tale højt ikke kan vere uden forbindelse med den indsats, man selv yder for den sags sag. I forhold til Amerikas ofre og ydelser har de andre FN-stater, som i overensstemmelse med grundprincipperne for en verdensfreds oprethoidelse sluttede sig til aktionen med angreb et i Korea, greet ydereit beskedne bidrag — ogsaa under hensyntagen til deres størrelse og evner. Hvor megen autoritet kunde der f. eks vere i en dansk alvyl-rast — for nu at begynde med os selv?

Hvad bliver konklusionen heraf? Den maa blive, at et militært fællesskab, hvad enten det nu er i en FN-aktion eller indenfor Atlantpagten, for at kunne lykkes, for at kunne samle alle om sig, forudsætter en fælles politik, en udenrigspolitik, der er tilvejebragt efter forhandling mellem deltagerne. Men ogsaa et en saadan fælles politik ikke kan blive en realitet, medmindre alle deltagerne i ligeligt forhold har del i de byrder, som den fælles politiks gennemførelse fører med sig.

Hvor stor forstaaelse der end er blevet skabt mellem premierministrene Attlee, "den vesteuropæiske anbefalede", og præsident Truman og hans medarbejdere, saa kan der næppe vere megen tvivl om, at efterklaniik politiek, saadan som den vderligere vil udvikle sig under indtryk af Korea-krisens erfaringer, i stigende grad vil gøre sin tilstedning til Europahjælpen afhængig af en tilsvarende europæisk vilje til at yde sit.

Det turde vere indlysende, at dette ogsaa er i overensstemmelse med Europas bedste interesser. Det er paa een gang en forsvarsforanstaltning og tidsgrundpunkter for en forhandling med Øst, der, hvis den bliver mulig, kun kan føre til tilfredsstillende resultater, hvis der staar styrke bag os.

Prins Bertil inviger Falköpingsutställning.

Prins Bertil har meddelat bestyrelsen för utställningen Falbygden i Falköping att han accepterar dess inbjudan att närvara vid öppnandet av utställningen den 26 maj nästa år och förrätta invigningen. Utställningen arrangeras av Falbygdens hushållningsälle, Falköpings stad samt dess hantverksförening och motorklubb. Den kommer att omfatta avdelningar för jordbruk, hantverk, hemslöjd, konst m. m. samt industri- även en försvarsutställning. (DN, Falköping.)

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: *Dagenhyter,* Postgiro 1 316 (för annonser) nummer 1 321 (för prenumeration)
Chefredaktör: *Herbert Tingsten.* Träffas säkrast kl. 13.30—14.30
Politisk huvudredaktör: *Leif Ekblom.*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman.*
Dagens Nyheters Aktiebolag Verkst. direktör: *Helge Hedbors*
PRENUMERATIONSPRISER fr. o. m. 1 januari 1951
A Stockholmsupplagan
Månad ... 8:25 Kvartal .. 15:25
Halvår ...39:— Helår ....60:—
ANNONSPRISLISTA
daterad 15/8 1950 gäller även vt. Ny annonsprislista fr. o. m. jan. 1951 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Ahlin.

sjukvårdsinrättningar uppkomna skador gen offentlighet inom området slutbehandlats av medicinalstyrelsen.

Russell
får Nobelpriset i dag

Bertrand Russell
Har Ni skaffat
VÄSTERLANDETS FILOSOFI
och dess samband med den politiska och sociala utvecklingen.
2:a uppl. 432 sid. 25:— Inb. 30:—, halvfr. bd 37:—

*
FILOSOFI FÖR LEKMÄN
och andra essäer
2:a uppl. 200 sid. 11:50, Inb. 14:50

*
SKEPTISKA ESSÄER
2:a uppl. 232 sid. 12:50, Inb. 16:50

*
DEN MÄNSKLIGA KUNSKAPEN
dess omfattning och gränser.
209 sid. 28:50. Inb. 33:—

I alla bokhandlar.
NATUR och KULTUR

SKANDINAVISKA BANKEN
Den 30 november 1950

Tillgångar:

Kassabehållning	160.516.805
Obligationer och skattkammarväxlar	389.819.062
Utlåning till allmänheten	2.175.990.749
Svenska banker	82.287.462
Utländska banker	20.865.032
Diverse räkningar	51.402.509
Aktier	61.161.104
Fastigheter och inventarier	25.529.735
Kronor	2.967.572.478

Skulder:

Upplupna postväxlar	23.114.675
Inlåning från allmänheten	2.398.395.240
Svenska banker	27.816.951
Utländska banker	214.835.388
Diverse räkningar	93.410.224
Egna fonder	210.000.000
Kronor	2.967.572.478

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.